

DVĚ SMLOUVY

„Já jim budu Bohem a oni budou mým lidem.“ (Žd 8,10)

Teologové objevili během dějin lidstva několik druhů smluv, o nichž mluví i Bible. Pro nás je ale dostatečné zmínit pouze dvě smlouvy, Starou a Novou, které jsou popsány v tomto článku. Základ pro toto poznání je obsažen v Jeremjáši 31,31-34, kde je učiněn rozdíl mezi smlouvou uzavřenou s izraelskými předky, když je Bůh vyvedl z Egypta a novou smlouvou, která byla ve dnech Jeremjáše stále otázkou budoucnosti. Mojžíš byl prostředníkem první smlouvy a Ježíš byl prostředníkem druhé smlouvy.

MOZAIKOVÁ SMLOUVA. Ta byla často znovu a znovu opakována různými způsoby. Vezměte si například scénu, která se odehrála na planině před horou Sínaj, ve třetím měsíci po exodu z Egypta. Na Sínaji ještě nebyl žádný oblak nebo oheň; Bůh lidu nabízí, že pokud budou oni poslouchat Boží hlas a dodržovat jeho slovo, Bůh udělá dvě věci: bude je chránit jako zvláštní národ před všemi národy; a bude je považovat za království kněží a svatý národ (Ex 19,5.6) A lid, poté, co si trochu spočítal náklady a zvážil, o co všechno se mu jedná, volal jednohlasně a bez odporu: „Všechno, co Hospodin mluvil, učiníme.“ Proto takto vstoupili do smlouvy.

Krátce nato, když bylo vydáno Desatero, podmínky smlouvy na Boží straně byly velmi rozšířeny. V otázce naplňování smlouvy ze strany Izraelců a podmínky poslušnosti, Bůh šel dál než ve svých dřívějších zaslíbeních, což zahrnovalo širokou škálu potřeb a různé další části smlouvy. (Ex 23,22-31) A lid znovu mohutným pokřikem jednomyslně souhlasil. (24,3)

Ani toto nebylo všechno; když vstoupili do Knihy smlouvy a četli ji veřejně, za slavnostního stvrzení pokropením krví, znovu řekli: „Všechno, co Hospodin řekl, vykonáme, a budeme poslušní.“ (24,7) Jak málo však znali sami sebe! Během jednoho nebo dvou týdnů tancovali před zlatým teletem; a za několik měsíců nebyl nikdo, kdo by mohl říct, že dodržel smlouvu do každého detailu. Ne, naopak: „**Porušili moji smlouvu, praví Hospodin.**“ Co jiného se může od nich očekávat! Ačkoli Mojžíš jim napsal druhou detailnější verzi podmínek smlouvy v knize Deuteronomium, z důraznějším příkazem, který zní jako refrén: „Budete dodržovat...“

V této staré smlouvě byly dva nedostatky, které souviseli se slabostí lidské přirozenosti; zaprvé, smlouva nedávala žádnou moc, žádnou morální dynamiku, která by lid uschoptila dodržet to, co slíbili; a za druhé, nezajistila efektivní odstranění těch hříchů, kterých se během této smlouvy dopustili (Žd 9,9)

Určitě většina lidí, kteří chtějí žít duchovním životem, projde touto zkušeností. Když jsme poprvé vykoupeni krví Beránka a jsme přeneseni do nového života, zdá se, že znovu stojíme pod horou Sínaj, nebo spíše naše svědomí se stává horou Sínaj a zdá se nám, že z toho nejvyššího bodu slyšíme Boží hlas, který říká, že nám bude Bohem, pokud budeme ve všem poslušni tomuto hlasu. A do toho se hned pustíme. Nejsme neupřímní, opravdu to chceme zvládnout; líbí se nám dokonalý život, který nám byl právě prezentován.

Není pouze přitažlivý pro pozehnání, která za ním stojí, ale je skutečně atraktivní a hezký.

Ale děláme známou chybu tím, že se zavazujeme takovýmto životem žít; neboť se pokoušíme o věc, která je naprosto mimo to, na co nám síly stačí. Stejně jako může ochrnutý člověk vylézt na horu Mount Blanc, nebo zbankrotovaný zaplatit své dluhy. Brzy zjistíme, že hřích paralyzoval naši morální sílu. Dobro, které si přejeme, neděláme: zlo, které si nepřejeme, tak děláme. Jsme v otroctví zákona

hříchu našich údu, které se staví proti zákonu naší mysli. Otřepeme se a zkusíme to znovu; ale neuvědomujeme si, že jsme bezmocní a bez pomoci.

Zdá se, že je škoda, že každý musí poznat marnost těchto pokusů sám za sebe, místo aby mu prospěla zkušenost druhých a záznamy minulosti. Tak to však je. Jeden po druhém zkouší získat si Boží přítomnost a úsměv a požehnání tím, že bude dobrým a poslušným....s množstvím pravidel, příkazů a zákazů. Funguje to dobře krátkou chvíli, ale náhle se to zborší. Jsme podvedeni a poraženi, jak ti, kteří mlátí hlavou do zdi a myslí si, že ji prorazí. Těžko se učíme, že tak, jak jsme přijali ospravedlnění, stejným způsobem musíme přijmout posvěcení, z Božích rukou jako bezplatný dar.

Jestliže kdokoli z čtenářů těchto řádků se snaží udržet si přátelský vztah s Bohem na základě tohoto principu zkoušení, děláním a dodržování, čím dříve si uvědomí jistotu nezdaru takového jednání, ne vůli nebo chtěním, ale skrze slabost staré přirozenosti a bude těžít z milosti zjevené ve druhé a lepší smlouvě, tím rychleji najde místo jistoty a odpočinutí, které mu nikdo nevezme a které nikdy neskončí.

LEPŠÍ SMLOUVA Tato smlouva je mnohem lepší než Mojžíšova smlouva v tomto smyslu: zatímco tato smlouva zavazuje Boha k ještě lepším zaslíbením (v. 6) než byla ta v dřívější smlouvě, zaslíbení, která na chvíli získají naši pozornost, z naší strany se nemusíme zavázat k ničemu. Neexistují žádná *když...* žádné podmínky poslušnosti, které bychom museli dodržet. Od začátku do konce obsahuje pouze „**Já budu...**“ ze strany Nejvyššího. Spočítejte si je v té skvělé kapitole (v.v. 10,11,12) a pak odvážně prohláste, že se všechna naplní ve vašem životě; protože to je smlouva, pod kterou žijeme my, skrze kterou máme přístup k Bohu.

„Napišu svoje zákony do jejich mysli.“ To mluví o intelektuálním člověku, který přemýšlí, pamatuje si a argumentuje. Mít je neustále před sebou má velkou hodnotu, budou neustále na straně našeho vnitřního života a budou si získávat naši pozornost.

„Napišu jim je do srdce.“ To je místo našeho emocionálního života a pocitů. Pokud tam jsou napsána, získají si naši lásku. Co člověk miluje, to lehce následuje a je tomu poslušný. „O trochu níž, řekl umírající veterán, když vyndávali kulku hluboko z jeho hrudi, „a najdete tam císaře...“ V případě křesťana, který vstoupil do smlouvy s Bohem, je Boží zákon napsán hluboko do srdce jeho bytosti. Poslouchá, protože miluje poslušnost. Zůstává ve službách svého Mistra, ne proto, že musí, ale proto, že se sám rozhodl a říká: Miluji svého Mistra, neodejdu bez Něj.“

„Budu jim Bohem a oni budou mít lidem.“ Poslední slib je ještě lepší než první, protože zahrnuje Boží moc. Jeho vyvolený lid tak odpadal od Boha, že je Bůh jednou nazval „Lo Ammi“ – *nejsou můj lid (Oz 1)* Ale jestliže máme být jeho lidem, lidem, který je úplně Jeho vlastnictvím, pak to musí být výsledkem působení Jeho milostivého Ducha, který nás drží, tak jako Slunce brání planetám, aby se srazily a rozplynuly se ve Vesmíru.

„Všichni mě budou znát.“ Ó, jaké to musí být vytržení, znát Boha! Znat hluboké Boží věci. Znat jeho a být poznán jím. Znat ho tak jako Abraham, kterému říkal svoje tajemství; jako Mojžíš, který s Ním hovořil tvář v tvář; nebo jako apoštol Jan, když ho uviděl ve svých zjeveních Apokalypsy. A tato výsada náleží i tomu nejmenšímu!

„Budu milosrdný k jejich nepravostem.“ V té Staré smlouvě bylo málo prostoru pro milosrdenství. Byla to záležitost dobrovolné dohody; jestliže jedna ze smluvních stran nedodržela jednu malou konkrétní věc, druhá strana nebyla povinna svoje závazky splnit. Nesplnění požadavků z jedné strany ochromilo celou smlouvu. Ale v této smlouvě nic takového neplatí. Naopak, do vztahu je zahrnuto milosrdenství, které tento vztah utužuje.

„Nevzpomenu na jejich hříchy a nepravosti.“ Tak jako se vymaže skvrna, stejně se vymazaly hříchy z Boží paměti. Jsou zapomenuty jako dávné dluhy, které byly již zaplacené. Budou vyňaty z mysli takovým způsobem, jako by tam nikdy nebyly. Kdybychom je hledali, nenašli bychom je....Kámen se potopil do hloubky moře. Mrak byl absorbován letním horkem a zůstala jen modrá obloha. Josefovi

bratři, v posledním setkání s Josefem, po smrti otce, měli strach, že věci, které Josefovi provedli, úplně nezapomněl. Ale jejich strach byl naprosto zbytečný. Zjistili, že minulost byla zcela vymazána z bratovi mysli a Josef plakal, když k němu mluvili. Stejným způsobem Bůh zapomněl na naše hříchy a bolí ho, jestliže nevěříme plně jeho hojnému odpuštění.

Užíváš si podmínky této smlouvy v každodenním životě? Bůh je připraven je dodržet do posledního písmene. Počítej s tím, že bude dělat to, co slíbil. Opři se o jeho věrnost. Prohlašuj, že každý závazek bude uskutečněn v tobě podle jeho bohatství a tvých potřeb. *Nesnaž se vymýšlet podmínky, které nevymyslel On; ale s radostí přijmi pozici, že nemůžeš udělat nic, abys sis získal to, co Bůh dává bez peněz a bez placení.*

Ptáš se jak tuto smlouvu Bůh může nazývat smlouvou, když chybí druhá smluvní strana? Odpověď je jednoduchá: ***Ježíš Kristus stál na našem místě*** a nejenže vyjednal tuto smlouvu, ale naplnil ji v našem jménu a za nás, splnil podmínky, které byly nutné a správné. Nesl trest za lidskou slabost a porušení. Dodržel dokonale všechna přikázání a byl poslušný. Získal nám jistotu a dar Ducha svatého a svatost kterou bychom nikdy nezískali svým vlastním úsilím. A tím, že se stal naším Sponzorem a Zárukou, Bůh může vstoupit do svobodných podmínek této smlouvy s námi a nepožaduje nic z toho, co musel splnit jeho Syn, ale dovoluje nám podílet se na všech výhodách; pouze za podmínky, že se s ním identifikujeme v živé víře, že nám dává všechna duchovní požehnání od rukou a skrze svoje rozhodnutí. Toto je nová a lepší smlouva, která nahradila tu starou.